

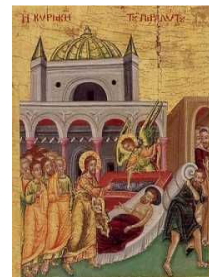
Foaie de duminică

Anul II nr. 28 (29)

15 Iulie 2012

Duminica a VI-a după Rusalii
(Vindecarea slăbănogului)

Parohia Mărtisor

*"Intrând în corabie, Iisus a trecut și a venit în cetatea Sa. Și iată, I-au adus un slăbănog zăcând în pat. Și Iisus, văzând credința lor, a zis slăbănogului: **Îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale!** Dar unii dintre cărturari ziceau în sine: Acesta hulește. Și Iisus, știind gândurile lor, le-a zis: Pentru ce cugetați rele în inimile voastre? Căci ce este mai lesne a zice: Iertate sunt păcatele tale, sau a zice: Scoală-te și umblă? Dar ca să știți că **putere are Fiul Omului pe pământ a ierta păcatele**, a zis slăbănogului: Scoală-te, ia-ți patul și mergi la casa ta. Și, sculându-se, s-a dus la casa sa. Iar mulțimile, văzând acestea, s-au înspăimântat și au slăvit pe Dumnezeu, Cel care dă oamenilor asemenea putere"*

(Matei 9, 1-8)

Sinodul IV Ecumenic s-a ținut între **8 și 25 octombrie 451, în biserica Sfânta Eufimia din Calcedon**. Numărul episcopilor participanți a variat între 520 și 630, cifră neajunsă de nici un Sinod ecumenic. Majoritatea episcopilor participanți erau din Răsărit.

Papa Leon cel Mare al Romei (440-461) a trimis la Sinodul IV ecumenic din Calcedon 5 delegați: trei episcopi și doi preoți. Se mai aflau printre sinodali doi episcopi africani, Aureliu și Rustician, aflați incidental la Constantinopol, refugiați din Africa, din cauza năvălirii vandalilor.

Împăratul Marcian a prezidat ședința din 25 octombrie 451, când s-a făcut proclamarea solemnă a hotărârii de credință, iar el a ținut cuvântarea de închidere a sinodului.

În ședința a V-a, din **22 octombrie 451**, sinodalii au definit **doctrina bisericească a celor două firi din persoana lui Iisus Hristos**, prin următoarea mărturisire de credință: *"Urmând Sfinților Părinți, noi învățăm și mărturisim cu toții pe Unul și același Fiu, pe Domnul nostru Iisus Hristos, desăvârșit în Dumnezeuire și desăvârșit în umanitate, Dumnezeu adevărat și om adevărat, având suflet rațional și trup, deofință cu Tatăl după Dumnezeuire și deofință cu noi, după umanitate, fiind întru toate asemenea nouă, în afară de păcat. Ca Dumnezeu, s-a născut mai înainte de toți vecii din Tatăl, după Dumnezeuire, iar ca om s-a născut în zilele cele de pe urmă pentru noi și pentru mântuirea noastră din Fecioara Maria, Născătoarea de Dumnezeu, Unul și același Hristos, Fiu, Domn, Unul-Născut, cunoscut în două firi, în chip neamestecat și neschimbat și neîmpărțit și nedespărțit, deosebirea firilor nefiind nicidecum distrusă prin unire, păstrându-se mai ales însușirea fiecăreia și întâlnindu-se împreună într-o singură persoană și un singur ipostas, nu în două persoane, împărțit sau despartit, ci Unul și același Fiu, Unul-Născut, Dumnezeu-Cuvântul, Domnul Iisus Hristos. Așa ne-au învățat mai înainte despre El proorocii și însuși Domnul nostru Iisus Hristos și așa ne-a transmis Simbolul Părinților noștri".* Hotărârea de credință a fost proclamată la 25 octombrie 451.

În concluzie, numai fiind Dumnezeu adevărat, Iisus Hristos putea să realizeze mântuirea oamenilor și numai fiind om adevărat, reprezentând întreaga omenire, putea El să se aducă jertfă pe cruce de bunăvoie, în vederea mântuirii tuturor oamenilor.

"E și în noi ceva dumnezeiesc dintru început. Ni s-a dat gândirea, care-i cuget dincolo de toate făpturile. Cum spuneam, după Patriarhul Calist: Orice făptură se mișcă în jurul ei; numai mintea omului se mișcă fără sfârșit, până la Dumnezeu, dincolo de făpturi. Nu simțim în noi dorința neincetată de un progres nesfârșit, de o cunoaștere nesfârșită, de o perfecțiune nesfârșită? De unde este această dorință în om? Nu tocmai din ce a dăruit Dumnezeu dintru început omului, creându-l după chipul lui Hristos, în care sunt două naturi: divină și umană? În mine sunt două lumi: natura mea creată și harul dumnezeiesc, dăruit la zidirea omului și prin care tind către o tot mai mare asemănare cu Dumnezeu.

Și, cum spune atât de frumos Diadoh de Foticeea, cel ce iubește pe Dumnezeu într-o simțire a inimii nu încetează să dorească după lumina cunoștinței, și așa petrecând în trupul sau, omul călătorește, datorită dragostei, afară din el, miscându-se neconținut cu sufletul către Dumnezeu. Așa călătorim, neincetat, din această chemare.

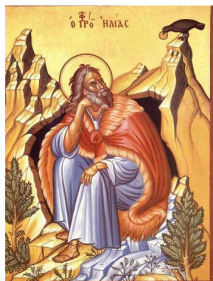
La Capernaum se arată Dumnezeuirea unită cu omenitatea în fața slăbănogului; așa cum se arată în fața oricărui slăbănog din ziua de astăzi. Ceea ce s-a mărturisit ulterior la Calcedon. Căci Dumnezeuirea, în omenitatea din Hristos, spunea slăbănogului: "Iertate-ți sunt păcatele (...). Căci ce este mai lesne a zice: Iertate sunt păcatele tale, sau a zice: Scoală-te și umblă? Dar ca să știți că putere are Fiul Omului pe pământ a ierta păcatele, a zis slăbănogului: Scoală-te, ia-ți patul și mergi la casa ta. Și, sculându-se, s-a dus la casa sa." (Matei 9, 2-7). Am putea spune că, prin darul vindecării pe care l-a primit, slăbănogul a descoperit într-un fel în el însuși taina mărturisită la Calcedon. Pentru că harul lui Dumnezeu i-a dat putere, l-a ridicat, și-a luat patul, a mers la casa lui, în care el l-a preamărit pe Dumnezeu. Și locul acela s-a transformat într-o casă dumnezeiască. Toti laudau pe Dumnezeu."

Părintele Constantin Galeriu

„E de neînțeles cum nu simte omul cu sufletul că a ieșit din omenie, ci abia simte cu trupul, că s-a depărtat de Dumnezeu și a ajuns o grămadă de doage. „

părintele Arsenie Boca

ANUNT: Cine dorește să doneze o strană din lemn sculptat să se adreseze pentru înscriere și detalii părintelui Dragoș Marineață. Prețul aproximativ este de 700 lei/ strană.

20 iulie - Sfântul Prooroc Ilie era fiul unui preot al Legii vechi, care locuia în cetatea Tesve, din Galaad (Israel), situată dincolo de Iordan. De aici avem și numele prorocului - Ilie Tesviteanul. Potrivit tradiției, **Sovac, tatăl lui Ilie**, a văzut oameni îmbrăcați în veșminte albe care îl înveleau pe Ilie în haine de foc și îi dădeau să mănânce o flacăra. Preoții templului din Ierusalim au interpretat vedenia astfel: Ilie a fost ales de Dumnezeu pentru slujirea profetică. **Sfântul Ilie a trăit cu peste opt sute de ani înainte de întruparea Mântuitorului**, pe vremea regelui Ahab. Și-a desfășurat activitatea în regatul Israel din Samaria. Regele Ahab, la îndemnul soției sale, Isabela, introduce în regatul israelitean **cultul zeului Baal**. La porunca lui Dumnezeu, Sfântul Ilie ajunge la curtea regelui Ahab și îi vestește acestuia că Dumnezeu va pedepsi poporul prin **secetă. Cerurile vor fi închise timp de trei ani și jumătate**. Sfântul Ilie se ascunde de furia lui Ahab la **pârâul Cherit**, unde va fi hrănit de un corb, apoi la **văduva din Sarepta Sidonului**. În casa acestei văduve, proorocul Ilie va face minuni: îl va învia pe fiul acesteia și îi va înmulți făina și uleiul. Spre sfârșitul anilor de secetă, pentru cunoașterea adevăratului Dumnezeu, Sfântul Ilie îi propune împăratului să ridice un jertfelnic pe **Muntele Carmel** și să se roage mai întâi proorocii lui Baal, apoi el lui Dumnezeu. Acesta a fost momentul în care **Ilie a înlăturat cultul zeului Baal**. El a reușit să coboare **foc din cer peste jertfa sa**. Din cartea a IV Regi, capitolul doi, aflăm ca proorocul Ilie după ce a lăsat ca urmaș pe Elisei, **a fost luat de un car de foc și înălțat la cer**.

Prin retragerea sa în singurătate, Sfântul Ilie devine **arhetipul monahilor creștini**.

Explicarea Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii (partea a II-a)

Deoarece cel mai frecvent folosită este Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur, vom vedea care sunt părțile ei componente și care este explicația gesturilor și actelor liturgice care o compun.

Sfânta Liturghie a Sfântului Ioan Gura de Aur are trei parti :

1. **Proscomidia**, săvârșită numai de preoți, ca fază de pregătire a darurilor aduse de credincioși pentru jertfa liturgică.
2. **Liturghia propriu-zisă**, savarsita de preot **împreună cu credincioșii**, în scopul prefacerii cinstitelor Daruri în Trupul și Sângele Domnului, precum și a împărtășirii cu ele. Liturghia propriu-zisă are la randul ei două părți :
 - a). **Liturghia catehumenilor** (a celor ce se pregătesc pentru botez) și b). **Liturghia credincioșilor** (a celor botezați).

1. Proscomidia

Prima parte a Sfintei Liturghii este constituită din **pregătirea darurilor a pâinii și a vinului în vederea prefacerii** lor în Trupul și Sângele Mântuitorului. Punctul central al Proscomidiei îl constituie **scoaterea Sfântului Agneț (miel)**, aceea bucată de pâine în formă pătrată, care în Sfintei Liturghii, culminând cu Prefacerea, se va transforma în Trupul și Mântuitorului Hristos. Agnețul este format din patru părți unite întreolaltă, având în scris pe prima parte **IIS (Iisus)**, pe cea de-a doua **HS (Hristos)**, iar pe cea de-a treia și a patra **NI și KA** (ceea ce înseamnă : Iisus Hristos biruitorul).

Proscomidiarul, Sfântul Disc și Agnețul, toate la un loc comportă o dublă semnificație. **Proscomidiarul** este pe de o parte **peștera în care s-a născut Mântuitorul Hristos**, **Discul este însăși peștera** din Bethleem, iar **Agnețul însuși Pruncul Iisus**, Fiul lui Dumnezeu. Dar în același timp, **Proscomidiarul este și Mormântul Mântuitorului Hristos** din care Acesta a înviat a treia zi. În această accepțiune, **Agnețul este trupul Mântuitorului**, care peste trei zile va învia din mormânt. Această realitate a **Discului - mormânt**, implică desigur, caracterul de jertfă ale Sfintei Euharistii (Impărtășanii).

Proscomidiarul este peșteră în sensul în care acolo este prezent Agnețul, ca un Miel înaintea istoriei și peste timp. Este de fapt „ Mielul înjunghiat de la întemeierea lumii „, Hristos, din veșnicie a fost rânduit de Dumnezeu spre răscumpărarea noastră, prin moartea Sa pe Cruce, astfel încât Mielul jertfit „, intră în istorie, ia chipul Pruncului și aceasta înseamnă nașterea din Bethleemul Iudeii”.

Pâinea pe care o aducem la Sfântul Altar pentru a se scoate din ea Agnețul, reprezintă, de fapt, „ aducerea noastră la Dumnezeu, iar **scoaterea Agnețului din prescură reprezintă desprinderea Mântuitorului Hristos din pântecul Fecioarei**, deci nașterea Sa..

Acoperirea darurilor simbolizează aripile cu care Domnul Hristos ne ocrotește , aceasta rezultând și din cuvintele rostite de preot în momentul acoperirii : „, *Acoperă-ne pe noi cu acoperământul aripilor Tale, alungă de la noi pe tot vrăjmașul și potrivnicul*”.

Programul săptămânii 15 iulie 2012 – 22 iulie 2012

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	15 iulie 2012	8 - 12 - Sf. Liturghie (<i>Duminica a VI-a după Rusalii- Vindecarea slăbănogului</i>)
Luni	16 iulie 2012	18 - 19 - Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil
Miercuri	18 iulie	9 - 11 - Sfințirea mică a apei
Joi	19 iulie	17 - 19 - Vecernia și acatistul Sf.Prooroc Ilie Tesviteanul
Vineri	20 iulie	8 - 12 Sf. Liturghie (Sf.Prooroc Ilie Tesviteanul)
Vineri	20 iulie	17 - 18 - Slujba acatistului
Sâmbătă	21 iulie	8 - 11 - Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți
Sâmbătă	21 iulie	17 - 19 - Vecernia Duminicii a VII-a după Rusalii
Duminică	22 iulie 2012	8 - 12 - Sf. Liturghie (<i>Vindecarea a doi orbi și a unui mut din Capernaum</i>)